

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/6/2019
Identifikačné číslo spisu:	9519100045
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:9519100045.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na verejnom zasadnutí konanom 17. júna 2020 v trestnej veci obžalovaného U. X. pre prečin prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného U. X. a prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/2/2019 z 9. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/2/2019 z 9. júla 2019 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

U. X. nar. X. U. XXXX v S., trvale bytom S.,
M. XXXX/X

o d s u d z u j e :

Podľa 422 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

III.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného U. X. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/2/2019 z 9. júla 2019 (ďalej aj „Špecializovaný trestný súd“) bol obžalovaný U. X. uznaný za vinného zo spáchania prečinu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 9. apríla 2018 v čase o 18:00 hod. prechádzal v Trenčíne po F. J. smerom na ulicu P. H., okolo Zimného štadióna Pavla Demitru, pričom na mieste verejnosti prístupnom prejavoval sympatie k ideológii, ktorá v minulosti smerovala k potlačeniu základných práv a slobôd tým spôsobom, že mal oblečené tričko s krátkym rukávom, kde je vyobrazený pootočený slnečný kríž a popri tom mal na predlakti pravej ruky viditeľne vytetovaný znak keltského kríža, kde tieto vyobrazenia a symboly používajú osoby, ktoré sa hlásia k neonacizmu alebo rasizmu a skupiny smerujúce k potláčaniu základných práv a slobôd.

Za spáchanie tohto prečinu Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému U. X. podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona uložil obžalovanému zhabanie vecí a to 1 ks hnedého trička s krátkym rukávom na prednej strane s potlačou zjavne pripomínajúcou modifikovaný symbol „svastika“ s nápisom Vandal wear - The Love for My Land Will Never Fade, v zadnej časti s nápisom Europe Against EU, vlastníkom ktorej sa podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona stal štát.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil:

- vo výroku o vine nasledovne: „obžalovaný svoje sympatie prejavoval k nacizmu a neonacizmu tým spôsobom, že mal na sebe tričko so skrytou neonacistickou symbolikou a odhaľoval tetovanie s neonacistickou symbolikou. V kontexte s osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom, jednoznačne vyplýva, že obžalovaný musel mať vedomosť o tom, čo predstavuje znak uvedený na predmetnom tričku, sám obžalovaný uviedol, odkiaľ poznal svedka F. W. a sám bol opakovane súdom trestaný pre extrémistické trestné činy. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom prejavoval sympatie k ideológii, ktorá v minulosti smerovala k potlačeniu základných práv a slobôd osôb a ktorá hlása rasovú, etnickú, národnostnú náboženskú nenávisť. Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože svojím konaním chcel porušiť právom chránený záujem na ochrane základných práv a slobôd iných“;

- vo výroku o treste nasledovne: „obžalovaný má šesť záznamov v registri trestov, trikrát bol odsúdený za ten istý trestný čin, pre ktorý je súdený aj v súčasnej dobe, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/50/2017 zo 16. mája 2017, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený dňa 9. apríla 2018 so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky. V evidencii priestupkov má dva záznamy, proti občianskemu spolunažívaniu a proti verejnému poriadku z rokov 2015 a 2017. Obžalovaný skutok spáchal bezprostredne potom po tom, ako bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný konal v priamom úmysle a jeho pohnútkou bolo propagovať svoje sympatie k extrémistickým skupinám. Obžalovanému priťažovalo, že v minulosti bol už odsúdený. S poukazom na osobu obžalovaného s tým, že sa jedná o šesťkrát súdom trestanú osobu, špeciálneho recidivistu, prichádza do úvahy ako druh trestu podľa § 32 písm. a) Trestného zákona jedine trest odňatia slobody. Pri určovaní výmery trestu je potrebné uviesť, že ustanovenie § 422 ods. 1 Trestného zákona určuje trestnú sadzbu v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na zistenú priťažujúcu okolnosť použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu. Aplikáciou § 38 ods. 8 Trestného zákona potom dolná hranica trestnej sadzby je 16 mesiacov. S poukazom na spôsob spáchania trestného činu je podľa názoru samosudcu postačujúce v prípade obžalovaného uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom do úvahy prichádza aj premena predchádzajúceho zvyšku

trestu, z výkonu ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený. Pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia“.

+ + +

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prokurátor“) vo výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný U. X. vo svoj prospech vo výroku o vine a súvisiacom výroku o treste. Odvolanie zahlásili priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku.

Prokurátor v podanom odvolaní navrhol napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušiť a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám v neprospech obžalovaného. Uviedol, že sa stotožňuje s výrokom o vine ako aj s výrokom o zhabaní veci. Trest odňatia slobody však považuje za príliš mierny. Po zohľadnení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a úprave spodnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona do úvahy prichádza trestná sadzba 16 mesiacov až 3 roky. Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, čo predstavuje minimálnu výmeru trestu, ktorá mohla byť uložená. Pri ukladaní trestu nedostatočne prihliadol na všetky okolnosti v § 34 ods. 4 Trestného zákona, najmä dostatočne nezohľadnil mieru závažnosti príťažujúcej okolnosti podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona ako aj možnosť nápravy páchatel'a. Obžalovaný bol 3 razy právoplatne odsúdený za extrémistické trestné činy. Táto skutočnosť však nebola primerane zohľadnená pri ukladaní trestu na spodnej hranici trestnej sadzby. V prípade špeciálnej recidívy u obžalovaného, keď predchádzajúce miernejšie potrestania nespĺnili svoj účel, je podľa názoru obžalovaného potrebné uložiť trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby. Samosudca Špecializovaného trestného súdu v tejto trestnej veci vydal dňa 22. februára 2019 trestný rozkaz, v ktorom uložil obžalovanému pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v rámci trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu podal prokurátor a obžalovaný odpor. Na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní pri nezmenenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii dospel Špecializovaný trestný súd k záveru, že obžalovanému bola preukázaná iba jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Samosudca pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je podľa § 355 ods. 3 Trestného poriadku viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerom trestu obsiahnutým v trestnom rozkaze. V záujme právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí by bolo vhodné, aby bolo v odôvodnení rozsudku zrozumiteľne uvedené, prečo došlo k zmene pri ukladaní trestu oproti trestnému rozkazu, čo žiaľ v tomto prípade absentuje.

Obžalovaný U. X. prostredníctvom obhajcu Mgr. Jozefa Gaplovského, advokáta v Dubnici nad Váhom, navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o vine a treste a obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodiť, alternatívne postúpiť príslušnému orgánu na prejednanie veci ako priestupku. Uviedol, že nemá námietky k zisteniu skutkového stavu na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Skutok sa stal v deň prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, kedy po vystúpení z motorového vozidla smeroval v Trenčíne k svojej sestre vybaviť si u nej základné veci. Tričko s problémovým nápisom si obliekol bez toho aby vedel, čo sa na ňom nachádza. Svoje oblečenie totiž mal zatuchnuté. Ak by mal obžalovaný akýkoľvek úmysel prejavovať sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd, tak si toto tričko neoblečie pred bytovkou svedka F. W. a ani si od neho nepožičia deodorant, aby nesmrdel. Všetko sa udialo bez akéhokoľvek úmyslu obžalovaného prezentovať neonacistické symboly. Obžalovaný len chcel vypadať ako človek a nesmrdiť. Navrhuje zohľadniť skutkový dej, mieru zavinenia, pohnútku, nepatrnú závažnosť skutku. Obžalovaný vedie

riadny život, je riadne zamestnaný. Všetky problémové tetovania má v súčasnosti odstránené. Mladícke chyby a prešľapy oľutoval.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného U. X. nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je dôvodné, pokiaľ ide o jeho požiadavku sprísniť trest obžalovanému U. X..

Odvolací súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

K výroku o vine obžalovaného:

K skutkovým záverom v rozsudku Špecializovaného trestného súdu treba uviesť, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané kompletne a dôsledne. Tak isto aj na následne vykonaný skutkový rozbor všetkých okolností prípadu a hodnotenie dôkazov zo strany Špecializovaného trestného súdu musí Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdiť ako dôsledné. Špecializovaný trestný súd nenechal Najvyššiemu súdu SR žiadny priestor na vyslovenie vlastných (iných) skutkových záverov, ktoré by sa odlišovali od jeho. Súvisí to aj s tým, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu je odôvodnený presvedčivo a to v podstate aj z toho dôvodu, že vo veci bolo vykonaných niekoľko jednoznačných a pre vec postačujúcich dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochybností preukazujú vinu obžalovaného a s tým korešpondujúci bol i postoj (obrana) obžalovaného v tejto trestnej veci.

Snaha obžalovaného spochybniť skutkové či právne závery Špecializovaného trestného súdu, prezentované v rozsudku, nemohli presvedčiť Najvyšší súd Slovenskej republiky o opodstatnenosti jeho odvolania v tejto časti výroku o vine. Obžalovaný skutkový dej nepopieral a len v podstate namietal nevedomosť prezentácie sympatie k predmetnému hnutiu na verejnosti a ospravedlňoval svoj čin „potrebou hygieny“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si osvojil hodnotenie dôkazného stavu Špecializovaným trestným súdom na č. l. 3 - 4, a preto považuje skutok sformulovaný v enunciate (výroku) rozsudku v súlade s podanou obžalobou, za plne opodstatnený a správny.

To sa týka predovšetkým dôkazne preukázanej skutočnosti, že obžalovaný na mieste prístupnom verejnosti na F. J. v Trenčíne mal na sebe oblečené tričko s krátkym rukávom s pootočeným slnečným krížom, čo bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zo zrealizovanej zápisnice o prehliadke tela, ktorej súčasťou bola fotodokumentácia z prehliadky tela s oblečeným tmavým zvrškom s bielym pootočeným krížom (č. l. 102 spisu), ktoré závery potvrdil znalec Mgr. P. P., PhD., v znaleckom posudku č. 8/2018, ktorý uviedol, že symbol pripomínajúci svastiku považuje za pozmenený symbol, ktorý na tričku nahrádza nacistický hákový kríž a v kontexte so všetkými okolnosťami je tričko problémové, je na ňom skrytá svastika.

Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní 16. apríla 2019 potvrdil, že takéto tričko mal oblečené a s tým korešpondovali aj výpovede svedkov F. W. a P. P.. Pričom ak obrana obžalovaného spočívala v tom, že tričko s takýmto motívom bolo požičané od kamaráta, táto je irelevantná. Trestného činu prejavu sympatie k ideológii smerujúcej na verejnosti k potlačeniu niektorého práva a slobody hlásajúcej rasovú, etnickú, národnostnú a náboženskú nenávisť sa možno dopustiť na akejkoľvek veci, ktorej užívateľom

bol páchatel' a tento páchatel' (obžalovaný) znáša zodpovednosť za svoje konanie, pričom nemusí byť vlastníkom vecí, pretože základom je prejav vôle - sympatie k ideológii spôsobilej potlačiť základné práva a slobody.

Ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá teda pochybnosti o tom, že tlačovým podkladom trička obžalovaný prejavoval sympatie k nacizmu a neonacizmu, a to v spojení s ďalšou nižšie uvedenou podstatnou skutočnosťou - tetovaním obžalovaného.

V tomto prípade práve nielen fotografie boli tými rozhodujúcimi dôkazmi podporujúcimi relevantnosť skutkových záverov Špecializovaného trestného súdu, ale aj samotná výpoveď obžalovaného, ktorý nespochybňoval vytetovaný znak keltského kríža na predlakti pravej ruky. Nakoľko pri zadržaní mal oblečené tričko s krátkym rukávom, v tejto súvislosti je nevyhnutné uzavrieť, že išlo o viditeľný znak tetovania. V tomto kontexte opätovne Špecializovaný trestný súd poukazuje na výpoveď znalca, ktorý uviedol, že aj tento keltský kríž súvisí s nacistickou symbolikou v spojení s ďalšími okolnosťami sa spája s nacizmom a neonacizmom (č. l. 194 spisu, strana 3 rozsudku). Neonacistické hnutie vychádza z historického nacizmu a jeho ideológie, pričom zdôrazňuje najmä rasizmus a antisemitizmus, kult násilia a usiluje sa o vyvolanie rasovej vojny.

Rovnako ak obrana obžalovaného spočívala v tom, že za tetovanie bol právoplatne odsúdený, je nevyhnutné zdôrazniť, že sa tu nevytvára prekážka res iudicata ani ne bis in idem.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové závery Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu vo výroku o vine za opodstatnené a správne.

K právnej kvalifikácii konania si Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako osvojil právne závery Špecializovaného trestného súdu ku kvalifikácii konania menovaného ako prečinu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona. Špecializovaný trestný súd na strane 3 posledný odsek rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil aké právne úvahy ho viedli k záveru o právnej kvalifikácii a tieto následne i dôsledne a správne odôvodnil a vysvetlil. Možno len dodať, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje aj so záverom Špecializovaného trestného súdu, že konanie obžalovaného nemožno hodnotiť podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona (princíp ultima ratio).

Zo strany obžalovaného išlo o opätovné úmyselné konanie pristupovať s dešpektom k Trestným zákonom chránenému záujmu na ochrane základných práv a slobôd iných vo svojom ďalšom civilnom živote po opustení brán ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pohrdaniu právam a slobodám iných osôb prostredníctvom vizuálneho prejavu sympatie obžalovaného k ideológii hlásajúcej neonacistickú nenávisť a to v kontexte predchádzajúceho života obžalovaného, keď dňa 9. apríla 2018 o 14:00 hod. obžalovaný ukončil jeden výkon trestu odňatia slobody a v ten istý deň pár hodín na to o 20:30 hod. bol obžalovaný opäť zadržaný pre identicky rovnakú páchanú trestnú činnosť. Spôsobenie takéhoto následku bolo priamym cieľom páchatela.

S ohľadom na naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona zo strany obžalovaného v podobne úmyselného zavinenia (§ 15 písm. a) Trestného zákona), neostalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné, len jeho odvolanie zamietnuť.

K výroku o treste obžalovaného:

Prokurátor a obžalovaný odvolaním napadol výrok o treste, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prokurátor v neprospech obžalovaného dôvodne.

Špecializovaný trestný súd uložil menovanému podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprimerane nízky trest.

Odvolací súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti v

zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona ale aj ostatné ustanovenia majúce vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu a dospel k záveru, že trest uložený Špecializovaným trestným súdom nie je postačujúci a uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov u obžalovaného neprichádza v úvahu v podstate z tých dôvodov, ktoré rozoberal v dôvodoch odvolania prokurátor.

Nemožno totiž prehliadnuť početnosť spáchania trestného činu, ktorá je daná trestnou sadzbou odňatia slobody v rozmedzí 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky, s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, s následne upravenou trestnou sadzbou v rozmedzí 16 (šestnásť) mesiacov až 3 (tri) roky (§ 38 ods. 4 Trestného zákona). Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol tri razy právoplatne odsúdený z prečinu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade ide o špeciálnu recidívu, keď obžalovaný spáchal opakovane ten istý trestný čin. Práve táto skutočnosť zvýrazňuje stupeň závažnosti predmetného skutku obžalovaného, pretože možno konštatovať sústavné páchanie trestnej činnosti obžalovaným, pričom ako vyplýva zo života obžalovaného, tresty kratšieho trvania a odňatia slobody (trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. OT/4/2010 z 30. marca 2010 - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/50/2017 zo 16. mája 2017 - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov) alebo na slobode (rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9T/37/2009 zo 7. októbra 2009 - trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom), nespĺnili zákonom sledovaný účel, o čom svedčí aj skutočnosť, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil krátko po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin (cca 6 a pol hodiny).

Najvyšší súd Slovenskej republiky je potom toho názoru, že u obžalovaného zákonom sledovaný účel môže splniť jedine nepodmienečný trest odňatia slobody, a to v zákonom stanovenej trestnej sadzbe stanovenej pri tomto prečine v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Takýto trest je nevyhnutný na prevýchovu obžalovaného, ale aj ako represia v tomto štádiu jeho narušenia kriminálnou minulosťou a tiež z pohľadu individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

Preto považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné sprísniť menovanému trest odňatia slobody a tak vyhovieť odvolaniu prokurátora s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za príliehavejšie zodpovedajúci všetkým okolnostiam prípadu i osobe obžalovaného (ide o kriminálne závadnú osobu) a spravodlivé a zodpovedajúci účelu trestu z hľadiska individuálnej prevencie, generálnej prevencie trestu a morálnemu odsúdeniu páchatel'a spoločnosťou, práve voči ktorej prejavoval nenávisť s cieľom potlačiť práva a slobody v spoločnosti.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného v podanom odvolaní, že všetky tetovania v súčasnosti má na tele už odstránené, táto zostala len v rovine tvrdenia, pričom senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky túto skutočnosť nemohol verifikovať z dôvodu, že obžalovaný požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto obžalovaný v tomto smere nepresvedčil o zmene jeho postoja k predmetnej trestnej veci a preto sprísnenie trestu bolo náležité a žiadúce.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, bolo nevyhnutné zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Odvolací súd nezistil pochybenie pokiaľ ide o výrok o uložení ochranného opatrenia - zhabania vecí (hnedého trička s krátkym rukávom), a to v súlade s § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, vlastníkom ktorého sa stal podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona štát.

S ohľadom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.